

Платформа 6. ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК 21 СТОЛІТТЯ ДЛЯ РОЗВИТКУ АДАПТИВНОГО ЛІДЕРСТВА ТА СТОЛОГО СУСПІЛЬСТВА (ERASMUS+ SEAL ПРОЄКТ)

УДК 005.322:37.015.3:061.1(100)

Алла Олександрівна КАСИЧ, д.е.н, професор
Київський національний університет технологій та дизайну
Київ, Україна

ГЛОБАЛЬНІ ІНІЦІАТИВИ ДЛЯ РОЗВИТКУ ЛІДЕРСТВА МОЛОДІ

Молодь (особи молодше 30 років) складає майже половину населення світу і має значний потенціал у реалізації позитивних трансформацій суспільства, в тому числі демократичних. Зайнятість молоді у багатьох країнах є предметом розроблення політики лідерства та підвищення рівня залученості молоді до вирішення місцевих та глобальних проблем. Однак у переважній більшості країн молодь має низький рівень залучення не лише до державної політики, а й до вирішення безпосередньо місцевих соціально-економічних проблем.

Підтвердженням даної проблеми є дані Міжнародної організації праці: частка молоді віком 15-24 років, яка не працює, не навчається та не проходить професійну підготовку у різних країнах складає від 10-11% в розвинених країнах до 30-35% в країнах, що розвиваються [4].

Міжнародна спільнота зреагувала на наявні проблеми та включила до Порядку денного сталого розвитку на період до 2030 року завдання розширити можливості працевлаштування молоді та суттєво зменшити частку молоді, яка не навчається, не працює та не навчається.

Метою дослідження є систематизація моделей розвитку молодіжного лідерства, які можуть бути ефективними для вирішення проблем різних категорій молодого населення та для умов різних країн.

Лідерство молоді передбачає залучення молоді до прийняття рішень щодо різних сфер діяльності суспільства. Однак загалом у суспільстві відсоток особистостей з лідерськими навичками невеликий відсоток, а молодь потребує сприяння залученню шляхом реалізації, в тому числі різних програм.

Важливість залучення молоді базується на тому, що саме молодь є активною частиною населення, має запас натхнення, здатна привносити нові ідеї та нівелює певним чином авторитети. Участь молоді у прийнятті певних рішень додає їм креативності, визначає їх орієнтацію на майбутнє, що підвищує сприйняття суспільством цих рішень.

Лідерство молоді базується на комплексних характеристиках, таких як знання, критичне мислення, бажання зміни, залученість, здатність прийняття рішень, інших.

Для дослідження рівня залучення молоді до громадських справ розроблено та використовується Глобальний індекс участі молоді (GYPI), який вимірює показники, як громадянська активність, представництво молоді в парламентах, інклюзія до виборчого процесу тощо [1]. На підставі цієї методики здійснюється моніторинг проблем молоді у понад 140 країнах світу.

Важливою основою вирішення проблем залучення та працевлаштування молоді є розвиток лідерства, яке відбувається через програми різного рівня: школи, коледжі, університети, місцеві громади, держава, міжнародна спільнота. Мережі активної молоді в тих чи інших регіонах сприяють розкриттю потенціалу молодих людей та надають інструменти для розробки власних унікальних рішень, перетворюючи їх на соціальних новаторів, лідерів, мислителів.

Досвід США у розвитку лідерства на різних рівнях розкрито в праці [2]. Автором було проведено опитування учасників програм лідерства, які активно створюються та функціонують в США. Загальний висновок, який зроблено, полягає в тому, що участь у програмах молодіжного лідерства сприяє покращенню їх сприйняття молоддю.

Основою розроблення програм з розвитку лідерства молоді є теорії персонального розвитку, зокрема: когнітивна теорія, яка базується на розвитку умінь використовувати інформацію; мотиваційна теорія, яка орієнтується на використанні інтересу, допитливості молоді людини; афективна теорія, базується на використанні емоцій людини; теорія поведінкових дій, яка визначає важливість освітньої діяльності для формування досвіду; етична теорія, яка пріоритизує моральні цінності та принципи, які повинні бути основою рішень.

У роботі [3] молодіжне лідерство розглядається як складна та динамічна система, яка інтегрує знання про лідерство, мотивацію, ставлення до розвитку та практики лідерства, а також етичні лідерські дії.

На основі синтезу зазначених вище теорій модель, яка може бути взята за основу для розвитку лідерства повинна враховувати схильність молоді до лідерства; готовність та бажання розвивати лідерський потенціал для служіння іншим; цілеспрямовану, усвідомлену та віддану участь у практиці етичного лідерства та прийнятті рішень.

Позитивним наслідком програм з розвитку лідерства молоді також є зміцнення самооцінки молоді, розвиток життєвих навичок, особистісний розвиток.

Література

1. Global Youth Participation Index (GYPI). URL.: <https://youthdemocracycohort.com/global-youth-participation-index/>
2. Pruner C. A. Youth Leadership Development Programs: Participants' Pre- and Post-perceptions of Leadership Life Skills Development (2021). Digital Commons @ ACU, Electronic Theses and Dissertations. Paper 427.
3. Sherif V. Modeling Youth Leadership: An Integration of Personality Development Theories and Ethics. Journal of Leadership Education, 2017, October, DOI: 1012806/V16/I4/R1
4. Statistics on youth. URL.: <https://ilostat ilo.org/topics/youth/>